

Missatge de Nadal de Sa Majestat el Rei

24 de desembre de 2019

Bona nit,

Fa cinc anys vaig tenir l'honor, per primera vegada com a rei, de felicitar-vos el Nadal i transmetre-us un missatge d'afecte i bons desitjos per a l'any nou. Un missatge també de compromís amb la meva vocació de servir Espanya amb lleialtat, responsabilitat i total dedicació.

Per tant, us agraeixo que em permeteu tornar a compartir uns minuts amb vosaltres aquesta nit tan especial. I el primer que vull fer, naturalment, és desitjar-vos —juntament amb la reina, la princesa Leonor i la infanta Sofía— tota la felicitat i pau aquests dies en què ens reunim amb les nostres famílies i éssers estimats.

I en aquestes hores volem tenir un record molt especial, amb tota la nostra estima, per a les famílies i persones més afectades i que més han patit —fins i tot tràgicament— les conseqüències de les inundacions i riuades que s'han produït a Espanya durant els últims dies, de la mateixa manera que moltes d'altres al llarg de l'any.

Diuen —i és cert— que el món no està vivint uns temps fàcils. Potser mai no ho són del tot però, sens dubte, els actuals són temps de molta incertesa, de canvis profunds i accelerats en molts àmbits que provoquen en la societat preocupació i inquietud, tant dins com fora del nostre país: la nova era tecnològica i digital, el rumb de la Unió Europea, els moviments migratoris, la desigualtat laboral entre homes i dones o la manera d'afrontar el canvi climàtic i la sostenibilitat, entre d'altres, són qüestions, en fi, molt presents i condicionen ja de manera inequívoca les nostres vides.

I a més de tot això, la falta d'ocupació —sobretot per als nostres joves— i les dificultats econòmiques de moltes famílies, especialment aquelles que pateixen més vulnerabilitat, continuen essent la principal preocupació al nostre país. És un fet que al món —i també aquí—, paral·lelament al creixement i al desenvolupament, la crisi econòmica ha aguditzat els nivells de desigualtat.

Així mateix, les conseqüències per a la nostra pròpia cohesió social de la revolució tecnològica a la qual he fet referència abans, el deteriorament de la confiança de molts ciutadans en les institucions i, sens dubte, Catalunya són altres preocupacions serioses que tenim a Espanya.

Ara, després de les eleccions celebrades el passat 10 de novembre, ens trobem immersos en el procediment constitucional previst perquè el Congrés dels Diputats atorgui o denegui la seva confiança al candidat proposat per a la presidència del Govern. Així doncs, correspon al Congrés, d'acord amb la nostra Constitució, prendre la decisió que consideri més convenient per a l'interès general de tots els espanyols.

Us deia al principi que no vivim uns temps fàcils; però també crec que, precisament per això, hem de tenir més que mai una confiança ferma en nosaltres mateixos i en Espanya, que sempre ha sabut obrir-se camí quan hem afrontat el futur amb responsabilitat, amb generositat i rigor, amb determinació, però també amb reflexió i serenitat. I tenim raons suficients per tenir aquesta confiança.

El progrés d'un país depèn, en gran manera, del caràcter dels seus ciutadans, de la fortalesa de la seva societat i de l'adequat funcionament del seu estat.

El passat 19 de juny vaig tenir el gran honor de condecorar, amb l'Ordre del Mèrit Civil, 41 ciutadans procedents de tot Espanya: dones i homes, grans i joves, d'orígens i condicions diversos, que són un veritable exemple de dignitat i un reflex fidel del millor de la nostra societat.

Vaig poder apreciar personalment la seva generositat i esperit solidari, la seva capacitat de sacrifici i superació, la seva disposició per ajudar els altres i anteposar el bé comú als interessos particulars, el seu coratge en situacions adverses; qualitats que són expressió de les virtuts cíviques que inspiren la immensa majoria dels nostres ciutadans.

Es tracta, sens dubte —i m'interessa especialment remarcar-ho—, d'actituds que han anat forjant pas a pas la personalitat dels espanyols i modelant la nostra societat actual al llarg d'aquestes ja quatre dècades de democràcia.

Una societat que ha experimentat una transformació molt profunda, com mai abans en la nostra història; que viu conforme a valors i actituds compartits amb les altres societats lliures i democràtiques; que és i se sent profundament europea i iberoamericana; i que no està aïllada, sinó molt oberta al món i plenament integrada en la societat global.

Una societat que ha fet front —i superat— situacions molt difícils amb

una serenitat i enteresa admirables, i ha demostrat una gran resistència i maduresa.

Una societat, en fi, emprenedora i generosa, que desenvolupa una gran creativitat i un lideratge indiscutible en molts camps com l'enginyeria, la medicina, la ciència, la cultura, l'esport o l'empresa.

Vivim en un Estat social i democràtic de dret que assegura la nostra convivència en llibertat i que ha convertit Espanya en un país modern, amb prestacions socials i serveis públics essencials com en educació i sanitat; que està equipat amb una gran xarxa d'infraestructures de comunicacions i transports d'avantguarda i garanteix, com pocs, la seguretat dels ciutadans.

Una nació, a més, amb una posició privilegiada per a les relacions internacionals gràcies a la seva clara vocació universal, la seva història i la seva cultura. Els qui ens visiten inverteixen aquí o decideixen viure entre nosaltres, són testimonis de tot això, ho reconeixen i ho destaquen.

Així doncs, és molt el que hem construït junts, el que hem avançat junts. I ens podem sentir molt orgullosos dels valors que inspiren els nostres ciutadans, de l'energia, la vitalitat i el dinamisme de la nostra societat i de la solidesa del nostre Estat. I crec que és important dir-ho, no per una autoestima mal entesa, sinó perquè és una realitat contrastada que hem de posar en relleu.

Davant d'aquesta realitat no hem de caure en els extrems, ni en una autocomplaença que silenciï les nostres mancances o errors, ni en una autocrítica destructiva que negui el gran patrimoni cívic, social i polític que hem acumulat.

Sens dubte, queda molt per fer, per millorar i renovar. Per a això cal tenir una consciència clara i objectiva de les nostres fortaleses i les nostres debilitats i, a més, tenir una visió realista i completa de com i cap a on va el món.

Tot el que hem aconseguit —com he comentat altres vegades— no s'ha generat de manera espontània. És el resultat, en darrer terme, que milions d'espanyols, gràcies a la nostra Constitució, hàgim compartit al llarg dels anys uns mateixos valors sobre els quals fonamentar la nostra convivència, els nostres grans projectes comuns, els nostres sentiments i idees.

I d'entre aquests valors vull destacar, en primer lloc, el desig de concòrdia que, gràcies a la responsabilitat, els afectes, la generositat, el diàleg i el respecte entre persones d'ideologies molt diferents, va fer caure murs d'intolerància, de rancor i d'incomprensió que havien marcat molts episodis de la nostra història.

En segon lloc, la voluntat d'entesa i d'integrar les nostres diferències dins del respecte a la nostra Constitució, que reconeix la diversitat territorial que ens defineix i preserva la unitat que ens dona força.

I en tercer i darrer lloc, la defensa i l'impuls de la solidaritat, la igualtat i la llibertat com a principis vertebradors de la nostra societat, que fan de la tolerància i el respecte manifestacions del millor esperit cívic de la nostra vida en comú.

Aquests valors fa molts anys que són presents entre nosaltres i constitueixen una senya d'identitat de l'Espanya dels nostres dies; però no els podem donar per fets ni tampoc oblidar-ne la fragilitat, i per això hem de fer tot el que es pugui per enfortir-los i evitar que es deteriorin.

El temps no s'atura i Espanya no es pot quedar immòbil ni anar per darrere dels esdeveniments. Ha de continuar recorrent el seu camí, sense tancar-se en si mateixa com en altres èpoques del passat i alçant la mirada per no perdre el pas davant dels grans canvis socials, científics i educatius que assenyalen el futur.

Els desafiaments que tenim al davant no són senzills però, com en tantes ocasions de la nostra història recent, estic convençut que els superarem. Confiem en nosaltres mateixos, en la nostra societat; confiem en Espanya i mantinguem-nos units en els valors democràtics que compartim per resoldre els nostres problemes, sense divisions ni enfrontaments que només erosionen la nostra convivència i empobreixen el nostre futur.

Tenim un gran potencial com a país. Pensem en gran. Avancem amb ambició. Tots junts. Sabem fer-ho i coneixem el camí...

Amb aquest ànim i aquest esperit, la reina, les nostres filles i jo us desitgem a tots —i de manera especial als que sou lluny, treballant i vetllant pel nostre país, o presteu aquí serveis essencials en aquestes hores— molt bon Nadal i tot el millor per a l'any nou 2020.

Eguberri on. Feliz Navidad. Boas festas.